

чевата енергия. Като говоримъ за слънчевата енергия, ние имаме съвсемъ друго разбиране за нея отъ това на съвременнитѣ учени и физици. Апостолъ Павелъ казва: „Като бѣхме деца, разсждавахме по детински, а като станавме мъже, напуснахме детинското.“ Запримѣръ, нѣкои учени казватъ, че свѣтлината се състои отъ трептения. Наистина, трептенията влизатъ въ свѣтлината, като елементи, но самата свѣтлина не е трептение. Други казватъ, че свѣтлината е движение. Вѣрно е, че движението е елементъ на свѣтлината, но самата свѣтлина не е движение. Казватъ още, че свѣтлината разкрива нѣщата. Да, разкриването е елементъ на свѣтлината, но самата свѣтлина не е разкриване. Тѣй щото, ако започна философски да обяснявамъ, какво нѣщо е свѣтлината, нужни сж цѣли часове. Въпросътъ за свѣтлината е теза за високо учени хора, които сж устроени съвсемъ другоаче въ сравнение съ сегашнитѣ хора. Дълго време още се изисква, докато тѣлата на съвременнитѣ хора дойдатъ до такова развитие, че могатъ да възприематъ живитѣ явления въ природата въ тѣхната истинска свѣтлина.

Сега, като слушате да ви се говори по този начинъ, нѣкои казватъ, че това сж празни приказки. Споредъ мене, всичко въ свѣта е празно, т. е. нѣщата лесно се изпразватъ. Срѣщате единъ богатъ човѣкъ, но утре вече касата му се изпразва. Другъ пѣкъ днесъ се хвали съ силата си, но утре я изгубва. Трети се ползува съ голѣмо влияние между хората, но утре губи влиянието си. Нѣкой е пръвъ министъръ въ своето отечество, всички му се кланятъ, поздравяватъ го, но щомъ изгуби властта и силата си, никой вече не иска да го знае. Тѣй както ставатъ нѣщата въ свѣта, това е добре, то е възпитателенъ методъ за хората, но ако мислятъ, че това е реалностъ, тѣ сж на кривъ път. Ако тѣ мислятъ, че извънъ този свѣтъ, извънъ тѣзи прояви на живота, нѣма други свѣтове, други прояви, това сж детински схващания. Нашиятъ свѣтъ представя микроскопическа частица отъ великия обширенъ свѣтъ. Като четете живота на пророцитѣ, които сж живѣли преди три — четири хиляди години, виждате, че тѣ говорятъ за свѣтъ, по-голѣмъ отъ нашия, т. е. за небето, който свѣтъ и днесъ още не е познатъ на хората. Този свѣтъ е осѣянъ съ безброй малки и голѣми лампи, които ние кръщаваме съ различни имена: Слънце, Луна, Венера, Марсъ, Юпитеръ, Сатурнъ и т. н. Ако лампитѣ на този свѣтъ сж толкова голѣми, какво оста-